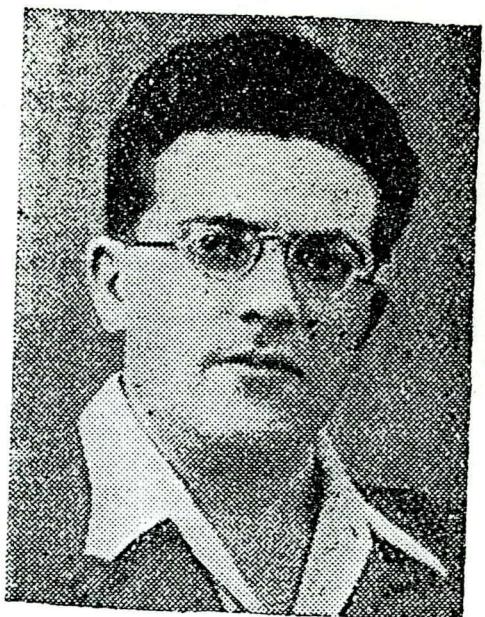

מיושקין יצחק-ירמיהו

בן הרב יהיאל-מיכל ורבקה לבייה טולובייצ'יק, מצאצאי הגאון ר' חייב מולוזין. נולד בט'ז בסיוון תר"ע (1910) בירושלים. הצטיין בלימודים בתלמוד תורה ובישיבת מאה-שערם ונשאר נאמן לתורה ולמסורת בית אביו. בגיל עזיר נאלץ להירთם לעול הצרפת, אך גם השתלם בלימודים על-ידי מכתבים וב-1945 עמד בבחינה בהצטיינות והוסמך למדנס-קירור, אך מתוד עונה לא

השתמש בתארו, ומאותו טעם הסתיר גם את מעשי-החסד הרבים שעשה על-פי רוב בעליומיהם. כן עזר לרבים בעצה ובהדרכה. בפיעולות-הגנה התחליל מילדותו, כשירגן את חברי הנערם להניס במלחמת-אבותים את פריחתי העربים שבאו להשתולל בשכונות היהודיות ולפגוע בנשים ובילדים, ולא פעם רדף אחריהם עד לתוך השכונות הערביות. בגיל עזיר ה策רכ לארנון ה"הגנה". בעת התסיסה הערבית באב תרפ"ט נסע מטעם ה"הגנה" לחברון, זההיר את היהודים מפני הסכנה האורבת להם, השתדל לארגן את ההגנה במקום ולפנות שם את הוקנים, הנשים והילדים. משנתקל באזנים אוטומות חור לירושלים וניסה, בעזרת חברי, לארגן פעללה להצלת יהודי חברון, אך הפורעים הקדימו-הו וטבחו. ביוני 1932 נשא אשה, ומשנולד ילו הראשון נאלץ להפסיק את פעילותו.

הרבה ב"הגנה" ונשאר בה חבר רגיל.

בשלהי הקרים בירושלים בסוף 1947 היה אב לחמשה ילדים ובגלל בריאותו הרעה החליטה הוועדה לשירות העם לשחררו מכל שירות, אך הוא התמסר יותר ויותר לענייני הבטחון ללא להינפש. משנתרבו החללים בירושלים בחילת חדש אייר תש"ח ולא היה מקום לקברם, הצעיר ודרש בלי הרף ליחד שדה-קברות ארעי ב"גבעת-רם" (שיכון-באדר) ולא שקט עד שנתקבלה הצעתו, ואחרי ימים מעטים, ב-26.5.1948, הובא גם הוא לקבורה במקום הזה. ב-7.9.1950 הועבר למנוחת-עולםם להר-הרצל בירושלים.